

(28. 9. 1929 - 12. 10. 2014)

S těžkým srdcem Vám oznamujeme, že v neděli dne 12. října 2014 ve věku 85 let zemřel **pan Prof. Ing. Václav Fric, DrSc., dr.h.c**

. Jedna z největších osobností českého chmelařství v jeho historii.

Pan profesor Fric se narodil 28.9.1929 v Brodci, v obci patřící do lounského Podlesí. Pocházel z rodiny drobného zemědělce, kde hlavním a prakticky jediným zdrojem příjmů rodiny byly výsledky namáhavé ruční práce. Mezi nimi hrál prim chmel, který byl v rodině pěstován na necelém hektaru plochy.

Po skončení války byl přijat na Zemskou vyšší rolnickou školu v Chrudimi. Poté přestoupil na školu stejného typu do Kadaně, již úspěšně absolvoval v roce 1949. Ihned po těchto studiích byl přijat na Vysokou školu zemědělského a lesního inženýrství při ČVUT v Praze, v roce 1953 ji ukončil s vyznamenáním. Poté byl přijat na tehdejší katedru speciální produkce rostlinné

výroby, které zůstal věrný po celou dobu působení.

Vysoká škola zemědělského a lesního inženýrství, jeho alma mater, která se později od ČVUT odpojila, se stala i místem, kde nejen začal po skončení studií působit, ale kde působil s jedinou výjimkou rozhodující část svého profesního života. Prošel zde nejrůznějšími pedagogickými a vědecko-výzkumnými pozicemi. Začínal jako asistent a odborný asistent, po získání vědeckého stupně kandidáta zemědělských věd byl jmenován docentem a posléze profesorem.

Ve vědecko-výzkumných pracích po celou dobu působení na Vysoké škole zemědělské se zaměřoval na výzkum v oblasti pěstování, sklizně a posklizňové úpravy chmele. I jeho kandidátská disertační práce se věnovala těmto tématům – konkrétně sušení – a jejím výstupem bylo stanovení podmínek vstupních a výstupních charakteristik sušeného produktu a vyzkoušení nového typu kontinuálního sušení. Habilitační práci zaměřil na řešení kontinuální sklizně s vyústěním v budování sklizňových středisek.

Celoživotní kontakty udržoval s Výzkumným ústavem chmelařským v Žatci, kde trvale spolupracoval například s osobnostmi jako Doc. Lubomír Vent, CSc., Ing. Karel Makovec, CSc., Oldřich Drexler a dalšími výzkumnými pracovníky tohoto ústavu.

V roce 1990 byl požádán tehdejšími Občanským forem Výzkumného a šlechtitelského ústavu chmelařského, aby převzal funkci ředitele ústavu. Během jeho vedení se zasloužil mimo jiné i o zavedení ozdravovacího procesu našich chmelů tzv. viruprostých a meristémových materiálů. Zasedal také např. ve vědecké radě Výzkumného ústavu chmelařského a v redakční radě časopisu Chmelařství.

Pan profesor Václav Fric však nepůsobil pouze jako vědec, pedagog nebo manažer výzkumných projektů. Velmi významná a bohatá je též jeho role publikační. Mezi význačné publikace patří chmelařské monografie jako Chmelařství vydaná v roce 1962 pod vedením Doc. Lubomíra Venta nebo publikace kolektivu autorů vedeného Prof. Václavem Rybáčkem z roku 1980, která se dočkala dokonce překladu do angličtiny. Je autorem více než 80 odborných a populárněvědeckých článků. Byl dlouholetým předsedou redakční rady měsíčníku Rostlinná výroba. Velmi ceněné je jeho mnohaleté působení v odborném měsíčníku Chmelařství. Stal se také zakládajícím autorem Chmelařské ročenky, která vychází díky redakci Kvasného průmyslu a Výzkumnému ústavu pivovarskému a sladařskému každým rokem.

Pan profesor Fric patřil po dlouhá léta k těm odborníkům, kteří působili na mezinárodním vědeckém poli. Stal se postupem času osobou, která měla vynikající kontakty na chmelařské odborníky v německém Bavorsku i v bývalé Jugoslávii. Působil zároveň v mezinárodních institucích. Byl podvakrát zvolen prezidentem vědecké komise Mezinárodního svazu pěstitelů chmele. Díky těmto aktivitám se mu podařilo výrazným způsobem zapojit Československo a později Českou republiku do mezinárodní vědecké spolupráce.

Důkazem, že pan profesor Fric byl a po generace bude respektovaným odborníkem v chmelařství jsou též ocenění, kterých se mu doma a v zahraničí dostalo. Připomeňme, že obdržel stříbrnou Čestnou medaili G. J. Mendela za zásluhy v biologických vědách a čttná resortní ocenění jak v zemědělství, tak za pedagogickou činnost.

Mezinárodní sdružení pěstitelů chmele opakovaně pana profesora Frice ocenilo za přínos světovému chmelařství všemi třemi stupni. V roce 1969 byl pasován na Rytíře chmelového řádu

I. stupně Chevalier, v roce 1989 obdržel řád II. stupně Officier (Důstojník) a v roce 2005 obdržel nejvyšší ocenění řád III. stupně Commandeur (Velitel). Pan profesor byl posledním žijícím nositelem nejvyššího řádu v České republice.

Již v roce 1990 mu byl udělen titul doctor honoris causa (čestný doktorát) na budapeštské univerzitě.

Pan profesor Fric však ani v penzi na svou roli pedagoga nerezignoval a oponoval např. bakalářské práce na České zemědělské univerzitě.

V roce 2012 byl uveden do Síně slávy českého pivovarství a sladařství.

Jaké bylo životní motto pana profesora Václava Frice?

„Chmel mi dal hlavní životní náplň. Byla to moje láska a jí jsem zůstal věrný do konce života. Rád bych dodal, co bych chtěl mít jako svůj epitaf: Chmelíčku chmeli, chmeli zelený, bez tebe

pivečko dobré není.“

Svaz pěstitelů chmele vyjadřuje panu profesoru Fricovi srdečné poděkování za vše, co pro pěstitele chmele a celé chmelařství udělal a za obrovskou stopu, kterou zde následujícím generacím zanechal. Současně Svaz pěstitelů chmele i Chmelařský institut vyjadřují rodinně upřímnou soustrast a soucítí s přáním zesnulého rozloučit se v úzkém rodinném kruhu.